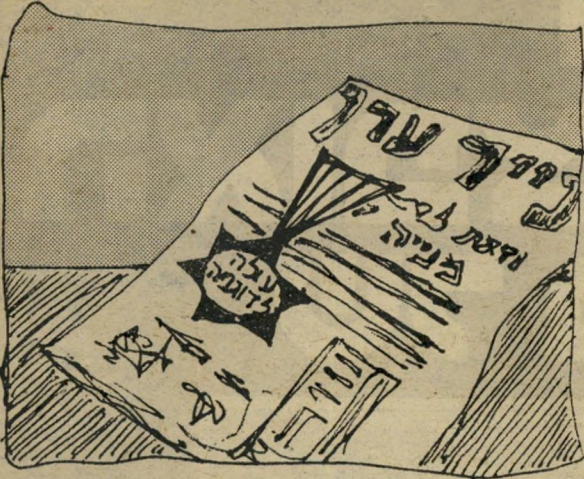


חשבון עובר ושב

האסיינדה ואל-דנצ'רוס

שבועיים אישפוז חנים



מנייה שקיבלה את "העולה לדוגמה" מכפר ראש-הממשלה

כמה שמח עם ישראל וצהל כששמע שהממשלה הטובה נתנה לו טלוויזיה צבעונית. לא עוד מחיקון ואנטי-מחיקון. תור הצבע בא לארצנו. העם בטח ישמח יותר אם ידע שזה לא מהלך מבודד ומיקרי. זה חלק מתוכנית כוללת של ראש-הממשלה להיטיב עם העם. האמת היא שראש-הממשלה חשב להיטיב עם העם כבר לפני ארבע שנים, תיכף ומייד אחרי שהגיע למשרתו הרמה. אבל מה, השרים הרשעים כל הזמן לא נתנו לו להיטיב עם העם והערימו מיכשולים על דרכו. ככה יצא שכל הארבע שנים האלה התבטא טוב ליבו של ראש-הממשלה רק במיקרים בודדים, כמו כשחנן את המיליונר החולה המסוכן יהושע בן-ציון, ומיקרים כאלה. אבל זהו. התקופה הזאת נגמרה. עכשיו יתן מר בגין המון הטבות לעם. זה הוחלט כבר בממשלה וגם בקואליציה, וראש-הממשלה ממש יתחיל להשתולל:

- השנה התקציבית הבאה, החל מאפריל, תוכנן כשנת העולה, וכל מניה שתעלה בבורסה ביותר מ-5% ביום תקבל בטכס חגיגי במשרד ראש-הממשלה את אות "העולה לדוגמה".
- וגולת הכותרת: כל מי שיצביע בבחירות בעד הליכוד יקבל בחנים שבועיים אישפוז בנהל.

- כל יום שלישי יעמדו השרים בתורנות במרומי כיכר דיזנגוף ויחלקו סוכריות-על-מקל לילדים.
- כל שבועיים תיערך הגרלה, ומי שיזכה (או תיזכה) יקבל (או תקבל) נשיקה על הלחי מראש-הממשלה בעצמו, וגם יראו את זה בטלוויזיה.

על חוק וסדר

רה המישרה אל עצמה. סוף-סוף היא שומרת על הסדר.

ובהזדמנות זאת, אחרי ששמרתי על שתיקה מעצבנת בענייני המישרה כבר כמה שבועות, הגיע הזמן לומר משהו חשוב. זה ביגלל שבזמן האחרון קרו דב-רים חשובים, שמאפשרים הסקת מסק-נות.

תישאלו כל תלמיד בשיעור אזרחות, כל שר בלישכתו, כל ניצב על המישרת מה עושה המישרה, ויגיד לכם: שומ-רת על חוק וסדר.

ולא היא. המישרה שלנו, כמו כל מישרה, ובעניין הזה צריך להיות סדר, שומרת קודם כל ומעל לכל על הסדר. על החוק שומרת המישרה רק כשהוא מסתדר עם הסדר. וזה לא קורה תמיד. לסדר יש הרבה הגדרות. סדר, למשל, להבדיל מחוק, זה ששר-הפנים, הממונה על המישרה, הוא הד"ר יוסף בורג מ-המפד"ל. אין חוק בעניין הזה, אבל זה בהחלט הסדר. הסדר הוא גם שיש ב-מדינה יהודים וערבים. אין שום חוק ש-מחייב ערבים או יהודים להישאר כאן ביחד, אבל זה הסדר. סדר הוא גם שלכפדים ערבים אין תוכניות-מיתאר, ו-למושבה גדרה דווקא יש תוכניות-מיתאר. גם זה לא כתוב בשום חוק, אבל זה הסדר. ועוד סדר, שתבינו למה אני מת-כוון: הסדר הוא ששר בממשלה צריך לדעת מה כל חומר הראיות נגדו, לא כמוני וכמוך. אין שום חוק בעניין הזה, אבל זה הסדר.

המישרה, מישרתנו העברית, כמו כל המישרות בעולם, מקפידה קודם כל על הסדר. כיוון ששר-הפנים הממונה על המישרה הוא איש דתי, לא תסתער המישרה על מפגנים דתיים באלות ו-בסוסים כשהם מפירים חוק, אך בהחלט תעשה זאת כשמדובר במפגנים מאופ-קים. וביגלל הסדר, לא ביגלל החוק, תמ-תין המישרה חודשים ארוכים מאוד עד שתהווה בית במושבה גדרה, ותקפיד ש-לא תהיה שם שום שפיכות-דמים — אבל במסמוס תעשה המישרה פעולת בזק, ושפיכות-דמים תהיה גם תהיה. ביגלל הסדר הקדוש יקבל השר אבו-חצירא את כל חומר הראיות נגדו הרבה לפני המישפט, אבל אני ואתה לא נקבל זאת.

כן, רבותי, צר לי לומר, אבל תפקידה של המישרה הוא לשמור על הסדר, נקודה. הסדר הוא הסדר החברתי, ה-כלכלי, הלאומי, הכללי. את הסדר הזה שומרת המישרה למען השילטון. מתי שומרת המישרה גם על החוק? מתי שהחוק מסתדר יפה עם הסדר. כשיש ל-חוק בעיה עם הסדר, אז יש לו בעיה.

בודדים שרוח הערבות ושמש המידבר חרתו אותות בפניהם.

"כמה? שאל דון בגין. הוא ידע שזו השאלה המרכזית. הוא יצטרך נושאי אקדה רבים כדי להאבק נגד הרנצ'רוס.

"ארבעה", השיב לוי, ולגם מהבקיבוק השטוח שבו החזיק וויסקי בכיס האחורי של מכנסיו הבוקרים שלו, "אחד יותר קשוח מהשני. הבודד סמי פלאטו, הבודד אל גרבל, הבודד אייזיק אייזיקי, והבודד מר צ."

אנקת יאוש נפלטה מפיו של דון בגין. "אני כבר מכיר את רובם", מילמל ב-יאוש, "גברים באמת קשוחים, אחד אחד, אבל רוצים הרבה כסף. אם אצטרך ל-שלם להם, ממילא אפשוט רגל, אז בשביל מה כל העסק?"

"אפשר לעמוד על המקח, דון", אמר לוי, "מר צ, למשל, לא רוצה כלום. לו מספיק הכבוד לרכב בשבילך, דון, עוד כמה חודשים."

"איש יקר", מילמל דון בגין, "איש יקר מאוד. איך אמרת קוראים לו? מר צ? זה לא שם מוזר בשביל רוכב בודד?"

"זה קיצור", הסביר לוי, "מר ציאנו שמו. נו, מה אתה אומר, דון? הולכים על זה?"

"גראה", נאנח דון בגין, "הם לא בור-חים, נכון?"

"אם לא נקח אותם אנחנו, יקחו או-תם הרנצ'רוס", הסביר לוי לאדוניו.

"אולי זה מה שיציל אותנו", אמר דון בגין.



מימין לשמאל: סמי פלאטו, אהרבל, מר צ, ואייזיק אייזיקי